

„timšel“ – „můžeš“
... to přece dává
člověku velikost, staví
ho na roveň s bohy,
protože i ve své slabosti
a špíně a krvi
bratrovraždy, má pořád
velikou možnost volby.
Může si vybrat vlastní
cestu, probjovat ji a
zvítězit.
„Na východ od ráje“
(Kain a Ábel)
John Steinbeck

Vážené posluchačky, vážení posluchači,

také máte pocit, že sotva jste uložili do komory slunečnický a nedávno shrabali listí na zahradě, máme tu Vánoce, Nový rok a celý další rok před sebou? Ten však uběhne zrovna tak rychle jako ten letošní. Doba je nějak moc rychlá. V našem časopisu si přece jenom ještě zavzpomínáme na teplý vánek od moře, k tomu si připravíme dobrý horký čaj a ke všem budeme vysílat jen samá hřejivá slova. V tomto čísle jsme také připomněli naše klubové vycházky. Vždyť podzim byl jako stvořený právě na vycházky do přírody, protože nám sluníčko opravdu přálo. Kromě vycházek jsme se dozvěděli hodně zajímavostí o Itálii 19. a začátku 20. století, navštívili jsme muzea, tentokrát o kávě a gastronomii. Při přednášce o etymologii jsme se pobavili i poučili. V předvánočním čase je tradičně v programu prohlídka nějakého duchovního stánku, letos to byl Emauzský klášter. Vánoční svátky mají být pohodové a k tomu, abychom se cítili opravdu příjemně, nadělili jsme pod stromeček besedu o tom jak se zkrášlit.

Hezké Vánoce a šťastný Nový rok přeje

Avesta Trnava

Obsah

 Aktuality z naší U3V	2
 Celoživotní vzdělávání dospělých – dobrovolnický program GAIN	3
 Příspěvky našich posluchačů	5
 Zajímavosti	14
 Zábavný koutek	15

Aktuality z naší U3V

Oznámení o změně referentky U3V

Od nového roku dojde k personální změně v Centru dalšího vzdělávání. Univerzita třetího věku a její posluchači budou mít novou referentku namísto stávající pí Neumannové. Sledujte nástěnku a webové stránky, kde budou aktualizovány informace o personální změně a kontakty na novou referentku.

Vážení posluchači a návštěvníci naší Univerzity třetího věku, přeji Vám, abyste byli šťastní a spokojeni v životě, prožívali co nejvíce radostných událostí a případné problémy úspěšně řešili. Doufám, že budete nadále navštěvovat akademickou půdu Filozofické fakulty a těšit se z kurzů, které pro Vás pořádáme. Vaše veskrze pozitivní reakce jsou pro celý tým U3V úžasnou zpětnou vazbou a velmi si jich ceníme. Děkuji Vám za přízeň a slovní ocenění, která jste mi často při osobních setkáních projevovali. Mějte krásné Vánoce!

Jitka Neumannová

Velké díky patří naší kolegyni Jitce Neumannové, která svým mladým smýšlením náš časopis oživila. Děkuji jí za skvělou dlouhodobou spolupráci a přeji jí do soukromého i profesního života mnoho úspěchů.

(af)

Pustě si záznam přednášky p. prof. Hilského

Pod názvem „Shakespeare pohledem Martina Hilského“ najdete na webových stránkách ČT 24 záznamy přednášek z našeho cyklu *Shakespeare a kultura anglické renesance*, který probíhá v zimním semestru. Na webu jsou dostupné kompletní přenosy přednášek p. prof. Hilského od 31.10.2014. Přednášku si můžete pustit kdykoli v pohodlí domova nebo se podívat na přímý přenos v pátek od 10:30 do 12:00. Přednášky najdete na stránkách <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/> v sekci kultura.

Závěrečné práce

Závěrečné práce z programů U3V v zimním semestru můžete odevzdávat nejpozději do poslední přednášky cyklu. Odevzdejte je prosím v kanceláři Centra dalšího vzdělávání, kde Vám bude převzetí práce potvrzeno do indexu. Veškeré náležitosti k psaní závěrečných prací najdete na www.cdv.ff.cuni.cz nebo Vám budou informace poskytnuty v kanceláři.

Celoživotní vzdělávání dospělých – dobrovolnický program GAIN

Do prosincového čísla našeho časopisu nám žilinská studentka Hanička jako vzpomínku na loňský podzim poslala koláž Farby jesene 2013.

Při pohledu na tento obrázek se mi vybavily vzpomínky na chvíle, které jsme společně trávily s našimi hosty ze Žiliny. Ač byl již pokročilý podzim, počasí nám přálo. Sluníčko svítilo, bylo příjemné teplo a jasně modrá obloha. Stromy již byly podzimně zbarveny. Ve volných chvílích jsme naše hosty provázely Prahou, ukazovaly jim nádheru, patřičně emotivně komentovanou naším výkladem. Každá z nás se snažila ukázat ty nejzajímavější kouty Prahy.

Jak jsme byly pyšné na naši krásnou Prahu, jak jsme se jí chlubily, jako bychom ji my samy postavily. Každá z nás chtěla kolegyním ze Slovenska toho ukázat a povědět co nejvíc. Děvčata ze Žiliny si nestačila dělat poznámky, co jsme jim toho napovídaly a co všechno jsme jim ukázaly. Starodávný, pověstmi opředený Vyšehrad, Karlův most s astrologou stanovenou dobou zahájení stavby, nejromantičtější část Prahy romantický městský ostrov Kampu, malebné pražské zahrady, tajuplný Josefov, impozantní Pražský hrad, sídlo českých knížat, králů, císaře a prezidentů, krásné pražské kostely, kaple a synagogy, velkolepé aristokratické paláce a další pamětihodnosti.

Haničko, děkujeme za krásný pohled a těšíme se někdy zase na shledanou.

Farby jesene

Je neskorá jeseň, zima už klope na dvere. Za oknami sa už začal udomáčňovať sychravý chlad a dážď. Teplota pomaly, ale vytrvalo klesá. Zubaté slnko sem – tam rozhodí svoje zlaté nite po rozplynutí tajuplného mliečneho závoja rannej hmyly. Dni sa poriadne skracujú a rýchlo sa stmieva. Nastáva čas dlhých jesenných večerov a nostalgie.

Prisadla som si k miske voňavého jesenného ovocia a k šálke šípkového čaju s medom. Urobila som si pohodlie, zababušila som sa do teplej deky. Zase siaham po fotografiách a načieram do svojho „žriedla“ spomienok na jesennú Prahu, ktorú som zažila na vlastnej koži počas výmenného pobytu na projekte GAIN - Grundtvig v októbri 2013.

Krásne spomienky z pobytu zostali nielen v hlave, v srdci, ale aj na fotografiách. Bolo ich neúrekom. Čím viac si tie fotografie pozerám a pripomínam si fantastické tri týždne zažité v Prahe, tým viac začínam vnímať aj podrobnejšie detaily. Pri poslednom prezeraní ma napadlo poskladať mozaiku „farieb jesene“, ktorej farebnosť nevybledla ani z odstupom času po roku.

Čím bola tá jeseň 2013, ktorú som zažila v Prahe ako člen prvého slovenského tímu výnimočná? Jednoznačne tým, že celý náš tím zažil krásne 3 týždne so skvelými ľuďmi z U3V FF UK Praha. Každý deň bol niečím zaujímavý, neopakovateľný a pestrý ako farby jesene.

A veru sme si ju aj užili v plnej kráse jesenných farieb, vôni, pohody a relaxu pretože naši hostitelia so sibylou predvídavosťou zaradili do nášho pobytového programu nielen prednáškové aktivity, ale aj skvelé oddychové aktivity v sprievode fundovaných dobrovoľných sprievodcov z radov „Kvetiniek“ – študentiek U3V FF UK Praha. Akoby to bolo priam načasované len a len kvôli nám. Skoro celé tri týždne v októbri 2013 nás Praha pohládzała babím letom a prechádzky Prahou a okolím sme si mohli vychutnať plným priehŕstím jesennej pohody a relaxu.

Na prechádzkach Trójou, Botanickou záhradou, Vyšehradom, Kráľovskou záhradou, Kampou, Kutnou Horou, nás jeseň ako mocná farebná čarodejka vítala stromami zaodetými v pestrej palete farieb. Keď sa do nich oprel vietor, roztancované listy akoby pripomínali vzdušnosť a pestrosť štýlu Blanky Matragi. Naše prechádzky jesennou Prahou boli ako prechádzky zlatým údolím farebnej rozprávky.

Chodníčky parkov a záhrad, ktorými sme prechádzali ako aj cestou do ateliéru p. Emmy Srncovej boli nádherné pokryté farebnými listami a vytvárali prírodné pestrofarebné koberce. Po takých kobercoch bola radosť chodiť za zvukov ukludňujúcej relax hudby zo šuchotavého lístia.

Slnkom zaliaté listy na stromoch, na chodníkoch parkov a záhrad doslova žiarili v tisíckach farebných odtieňoch žltej, oranžovej, zlatej, červenej a hnedej.

Ešte dnes pri spomienke na tie krásne prechádzky Prahou pociťujem pokoj a teplo na duši. Prečo aj nie, veď všetky tie farby jesene vyvolávajú pocit radosti, šťastia, optimizmu, dobrej nálady a vitality. Dávajú pocit, že človek má všetko, len sa treba rozbehnúť a dotknúť sa ich.

A veru nálada bola vždy vynikajúca. Mali sme vynikajúce sprievodkyne, ktoré nás s radosťou previedli po všetkých zakutiach Prahy podľa programu i mimo neho. Poznali sme jesennú Prahu v plnom lesku darov jesene. Tak neváhajte objavovať ich, kochať sa nimi a spomínať na ne aj počas dlhých večerov už v neskorej jeseni pri šálke voňavého čaju.

Jeseň pani bohatá,
farbí stromy do zlata,
premaľúva celý sad
Ponúka dary, ktoré má každý rád

*Ing. Anna Frličková
Študentka U3V Žilina pri Žilinskej univerzite v Žiline
Účastníčka výmenného pobytu v rámci projektu GAIN – Grundtvig od 7.10.- do 27.10.2013 v Prahe*

Příspěvky našich posluchačů

Vzpomínka na léto

Dodneška, kdykoliv někam jedu vlakem, děti říkají: Dej pozor, abys nedopadla tak, jako tenkrát děda...

Podzim se už dostavil v plné parádě, listy na stromech jsou zbarveny do všech odstínů žluté. Dušičky jsou už za námi, dny se zkracují a nám už jenom zbývá vzpomínat na léto a na příjemné dny strávené v přírodě nebo v kruhu vnoučat. Vytanula mně na mysl vzpomínka na jednu příhodu z dovolené s vnoučaty, o které dnes napíšu.

Bude to o tom, jak se nám na zájezdu ztratil můj manžel Míla. On se neztratil, nevím, jak bych to napsala, byl to únos – to ne, to je silné slovo, možná že je lepší výraz zavlčení. Ano, byl zavlčen. Každopádně to ale bylo jeho vinou.

Stalo se to v roce 2008. Tenkrát jezdil z Prahy do Splitu vlak „Jadranexpres“. Byl to normální vlak s místnkovými vagony, měl i lehátkové a lůžkové vagony, a poslední vagony sloužily na přepravu osobních automobilů. V Praze na nádraží jsme v pátek odpoledne auto „navagonovali“, obsadili jsme své kupé a bez starostí jsme byli v sobotu ráno ve Splitu. Výhodou to mělo v tom, že jsme se pohodlně vyspali – v mezích možností, na místo jsme dojeli odpočatí, vyhnuli jsme se dálničním poplatkům, zácpám a různým stresovým situacím. Tímto způsobem jsme byli v Chorvatsku s vnoučaty třikrát.

Tenkrát, v roce 2008 jsme v šest hodin ráno v pohodě dojeli do Splitu. Můj muž šel pro auto a my jsme uklízeli vagon a balili věci s tím, že máme moře času, než vyloží všechna auta. Přišel nás ale upozornit průvodčí, že si máme pospíšet nebo že nás odvezou na nákladové nádraží, které je vzdáleno 8 km. Rychle jsme poslední věci naházeli do tašky, vystoupili jsme z vlaku a na nástupišti (bylo to až na konci nádraží), čekal Míla s autem, takže jsme jenom tašky dali do auta a usadili jsme se. Už jsme všichni seděli a já jsem prohodila: Doufám, že jsme tam nic nezapomněli. To jsem neměla říkat. Můj muž je takový akční, hned řekl: Já tam zajdu. Nežli jsem mu to stačila rozmluvit, vyskočil z auta a už nastupoval do vagonu. My sedíme, čekáme, v tom lokomotiva zapískla. Už jsem tušila, že to není dobré. Vidím, jak z vlaku vyskočila taková nějaká bezdomovkyně (v Chorvatsku jsou zálohované PET láhve a tito lidé vybírají odpadkové koše a chodí i do vlaků), čekala jsem, že Míla vyskočí hned za ní. Jenomže on nikde, vlak už se rozjízďel a on pořád nikde. Vlak jel čím dál rychleji a já jsem zůstala s třemi vnoučaty v autě sama. To byla situace! Nevěděla jsem, co mám dělat a jak se tvářit. Nejradši bych se rozbrečela. Uvědomila jsem si, že jsou se mnou malé děti (7, 9 a 9 let) a že musím být statečná, abych je nevyplašila.

Na oko jsem byla klidná, řekla jsem, že děda přijde pěšky. Jenomže se mi v hlavě honily všechny situace, které by se mohly stát. Největší strach jsem měla, nevyskočil-li z vlaku za jízdy. Neustále jsem poslouchala, jestli neuslyším sirény záchranky, nesbírají-li ho někde v kolejisti. Potom jsem měla strach, aby ho náhodou nenapadlo jít tunelem, kterým vlak projížděl. On má někdy takové nápady, ale takovou hloupost by snad neudělal. Červíček ale hlodal.

Vyndala jsem z auta tašku s pitím a nějakým jídlem, zamkla jsem a šli jsme si sednout do blízkého parčíku tak, abych měla auto na očích. Nezbyvalo nic, nežli čekat. Vyndali jsme si nějaké sladkosti, pití, děti pozorovaly krotké holuby a krmily je. Tak čas pomalu ale přece ubíhal. Časem jsem se i já uklidnila, neslyšela jsem žádnou záchranku, tak jsem si říkala, že to asi tak hrozné nebude. A nebylo, my jsme ty dvě hodiny přečkali v pohodě, horší to bylo s Mílou. Šel pěšky 8 km, ani halěř v kapse, takže se nemohl svěřt taxíkem ani jinak. Navíc, tak brzy ráno bylo všude liduprázdno. Pokoušel se stopovat, ale neuspěl, tak to dál ani nezkoušel.

Když k nám dorazil, všichni jsme znovu nasedli do auta a ujížděli do asi 80 km vzdáleného městečka Pisak, kde jsme měli objednaný apartmán. Bylo tam nádherně a za deset dní jsme zase autovlakem jeli domů.

Jiřina Benešová

Letoviště
v Písku a Omšici

Skvělá jízda na lodi
i na matracce

Se svým počítačem si počítám

Hanka neměla čísla nikdy příliš v oblibě, ale nedalo jí to, aby svojí pracovně vytíženou dceři nenabídla pomoc. „Tak já ti to spočítám,“ řekla vlastně bez nějakého přemýšlení.

„To jsi hodná, mami,“ a Hanka už měla v ruce rozměry pokojů.

O co vlastně šlo. Dcera si konečně pořídila byt a potřebovala vědět, kolik bude stát nové lino téměř do všech místností. A také lišty. Na kousku papírku měla Hanka rozměry jednotlivých místností, šířku a délku, cenu lina za jeden metr čtvereční, tři druhy lina a také tři druhy lišt. K lino nesmí zapomenout připočítat pět procent rezervu. Tak, kuchyň, předsíň a tři pokoje, šířka krát délka, k tomu ještě rezerva, sečíst, druhá varianta a třetí. Ale tohle lino má od metru víc a celková cena je nižší, to není možné, takže znovu, pět krát tři je patnáct, jedna...

Někdo zvoní, přišla na návštěvu Lenka, kamarádka. „Hani, co to děláš, proč to počítáš v ruce?“ „Vždycky to tak počítám a několikrát.“

Lenka pustila notebook, otevřela program pro práci s tabulkami, Excel a už jela: „Podívej, sem si nastavíš záhlaví, sem dáš cenu za metr a sem jednoduchý vzoreček. Ty si pak měníš jen cenu za metr a vše se počítá samo, zítra si dcera vzpomene, že si koupí koberec a ty jí za pár vteřin řekneš, kolik si musí připravit peněz...“

„A my teď, Hani, máme čas, zajdeme si na kávičku a probereme tu poslední přednášku, já ti tam něčemu nerozumím a ty to jistě budeš vědět.“

Eva Perníčková

tel.: 602 870 754, E-mail: evapernickova@centrum.cz

(Jestli řešíte podobný nebo zcela jiný výpočet jako Hanka a chcete si se svým počítačem počítat, ráda se s Vámi setkám a pomohu).

Dalejské údolí

Jedna z našich klubových vycházek vedla do Dalejského údolí. Šli jsme po naučné stezce, která je opatřena informačními tabulemi, kde se jsme se dozvěděli o významu tohoto území, k čemu sloužilo v dřívějších dobách a dnes, jaké se tam vyskytují rostliny, dřeviny, ptáci, brouci či savci atd. Pokud chcete jít v Praze do přírody a třeba ukázat vnoučatům, jak skutečná příroda vypadá, rozhodně nešlápnete vedle. Můžete vidět třeba vyrostlou houbu na pařezu a nebo staříčkou vrbu v podobě psa, alespoň já ho tam vidím.

(af)

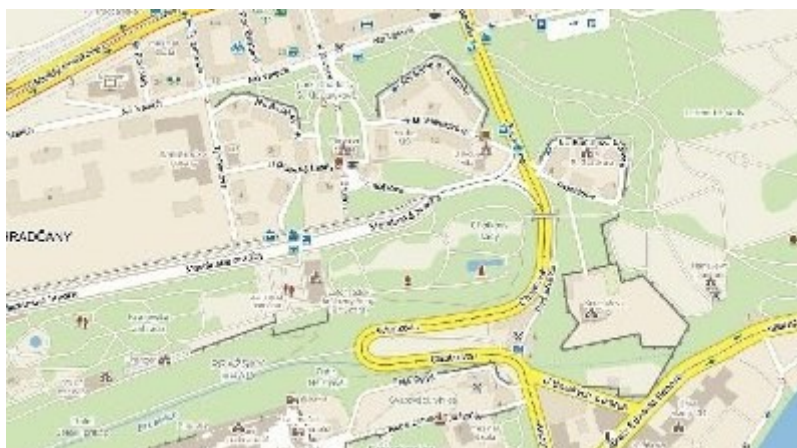

Foto: vlastní archiv

Zeleň na Hradčanech¹

Pokud se řekne zeleň na Hradčanech, každý si představí zahrady patřící k Hradu, ale není to tak úplně pravda – k Hradčanům patří i část bývalých bastionů, které si zachovaly svůj tvar a jméno. Je to část, která v čase bourání hradeb se stala místem pro stavbu krásné zelené čtvrti s mnoha zajímavými a ceněnými vilami a také parkem Charlotty Garrique Masarykové.

Na obrázku je jasně vidět i tvar bastionů, od leva sv. Jiří, následuje park Ch. G. Masarykové s Píseckou bránou (jediná brána, která se v Praze zachovala, název je podle již neexistujícího předměstí Písek), bašta sv. Ludmily, sv. Tomáše a poslední je bašta sv. Maří Magdaleny – tam najdeme největší vilu a to vilu Karla Kramáře z r. 1911 – prvního předsedy vlády Československé republiky ve stylu neobarokní secese s příměsí byzance (manželka K. Kramáře byla ruská kněžna).

Naprosto nepominutelná je Bílkova vila - celý projekt prostupovala idea obilného pole, půdorys objektu představuje stopu kosy v obilném lánu, kamenné sloupy jako stylizovaná stébla a klasy, pole symbolizovala i rovná střecha objektu, která byla první tohoto typu v Praze. Tuto hlavní myšlenku dotvářel i interiér - vyřezávané dveře, kované kliky ve tvaru klasu. Dnes je vila ve správě Muzea hl. města Prahy a stojí za to navštívit její expozici.

Bastion sv. Tomáše také nabídne zajímavé vily ve stylu geometrické secese (například vila Rudolfa Stockara čp. 231 a dvě sousední vily Aloise Čenského). Dalším bastionem je bastion Maří Magdaleny – je

¹ Zdroje: Plán Prahy <http://mapy.cz>, fotografie vlastní archiv

zajímavý tím, že zde původně stálo dělo, které na znamení z Klementina vystřelilo v pravé poledne – bylo to pražské časové znamení, které se naposledy použilo v roce 1911, kdy pozemek koupil právě Karel Kramář.

Překrásné výhledy na Prahu a Hrad z Kramářovy vily

Ze zbytku pražských hradeb přejdeme po mostku od architekta Pleskota do Chotkových sadů, které byly jako první založeny jako lidová zahrada při stavbě Chotkovy silnice v roce 1831. V sadech je zajímavý pomník Julia Zeyera od sochaře Maudra z roku 1913. Na zadní straně jsou reliéfy postav ze Zeyerových děl. Z Chotkových sadů se projde brankou do Královské zahrady. Je to první ze sedmi zahrad Pražského hradu:

- zahrada Královská je na severním předpolí, součástí jsou renesanční stavby letohrádku se zpívající kašnou a míčovna, chráněná fíkovna ve stráni, moderní skleník Evy Jiříčné, který darovala Václavu Havlovi a v severozápadním rohu zahrady je Lví dvůr (původní zvěřinec, kde byli lvi a medvědi), dnes restaurace a renesanční skleník.
- u budovy jízdárny jsou směrem k západu novodobé zahradní plochy částečně na střeše garáží
- ještě dále se nacházejí Lumbeho zahrady, dnes vyčleněné hradnímu zahradnictví, které nejsou volně přístupné veřejnosti, k nemnohým stavbám v zahradách patří prezidentská vila
- Severní zahrady Pražského hradu zahrnují i Horní a Dolní Jelení příkop, který je dnes opět propojen tunelem od architekta Pleskota.
- na severozápadní hraně Hradu je pak malý klenot - zahrada Na Baště s krásným kruhovým schodištěm lomeným do dvou polokruhů
- Jižní zahradní pás vytvářejí zahrady Rajská a Valech - i s přiřčenou miniaturní zahrádkou Hartigovskou, které jsou dílem Josipa Plečnika

Poslední zelení na této nádherné procházce je Svatováclavská vinice s restaurací v Richterově vile – a opět jak jinak s úchvatnými pohledy na Prahu.

O zahradách se dá povídat hodně zajímavého. Pokud jste byli na vycházce, mohli jste se o tom přesvědčit. Toto je jen malá připomínka procházky, která byla asi tříhodinová, a která začala na stanici tramvaje Chotkovy sady a skončila na úpatí Opyše.

Rajská zahrada s mramorovou mísou a vpravo se vzácným červeným tisem

Pohled na malostranské střechy s Valdštejnským palácem

Eva Zbořilová

Vycházka „Ládví, tak trochu tajemný vrch“ a návštěva „Hvězdárny Ďáblice“ 22.10.2014

Mapka naší trasy z končené stanice tramvaje č. 17 v Kobylisích až do Ďáblic, ke hvězdárně

Účelem naší vycházky bylo seznámit se s krajinou při okraji Hlavního města Prahy, na vrchu Ládví a jeho nejbližším okolí, která prodělala za poslední dvě staletí svůj dramatický vývoj. Můžeme tu nalézt i pozoruhodné stopy z dob dávné geologické minulosti nebo z osídlení zdejší krajiny prvními lidmi. Přestože jde o území, které je značně populární mezi obyvateli Prahy a cílem jejich četných vycházek, chtěli jsme ukázat zdejší území z dalších, méně známých stránek, což umožňují především hlubší znalosti z oboru ekologie krajiny, historie, geografie, geologie, archeologie, těžby nerostných surovin a problémů rekultivace a lesního hospodářství. Na závěr pak čekala účastníky návštěva Ďáblické hvězdárny.

Pokud se budeme více zajímat o toto území, již z internetu můžeme získat poměrně velkou spoustu informací. Je to například:

Statek Ďáblice a les na vrchu Ládví byl už od 1. poloviny 13. století majetkem rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou. Byl darem od královny Konstancie, vdovy po Přemyslu Otakarovi I. Darovací listina byla potvrzena r. 1320 Karlem IV.

Z lesa na vrchu Ládví se již v 16. století odprodávalo dřevo za značné částky. Existují o tom záznamy ve dvou dřevních účtech z 16. století.

Nyní les tvoří hlavně dub zimní, pak modřín, jiné druhy dubu, lípa, borovice, habr, smrk...

V r. 2012 byla část lesa vrácena řádu křížovníků s červenou hvězdou.

U vrcholu je podzemní vodárenská nádrž, historická měřická věž a montovaná železná věž, sloužící telekomunikačním účelům.

Ládví je druhým nejvyšším vrchem na území hlavního města.

Z geologického hlediska je tvořeno buližníkem, jednoho z nejtvrdějších a také nejstarších hornin v naší republice, jehož vznik býval pro geology určitou záhadou. Dnes se ukazuje jako pravděpodobné, že vznikl před 600 až 800 miliony lety na starém mořském dně, kterým pronikaly horké vody. V těchto horkých vodách, termách, bylo rozpuštěno mnoho oxidu křemičitého, a tak se na dně mohl křemen usazovat. Po teplých vodách dnes už tu samozřejmě není ani památka.

Ve 20. letech minulého století, začal vrch Ládví ukusovat lom. Právě tento lom odhalil usazeniny z druhohor - přílivovou kapsu s ohlazeným kamenem, která podle odborníků vznikla v příbojové zóně tehdejšího moře. Ukázalo se, že buližníkový vrch byl tehdy nejspíš ostrovem v nehlubokém moři. Lom je dávno opuštěn a vrch Ládví se stal přírodní památkou. Skrývá se v lese zvaném Ďáblický háj. Našli se zde také důkazy pravěkého osídlení - nástroje z doby kamenné.

Na východním okraji končí Ládví skalnatým buližníkovým výběžkem. Když je dobré počasí, je odsud vidět skoro polovina Čech se spoustou krajinných dominant, od nedalekého Řípu, přes České středohoří až k vrcholům pohraničních hor – Klínovci, Ještědu a Sněžce. Tento rozhled při své návštěvě Ládví roku 1835 obdivoval i Karel Hynek Mácha.

Na východním okraji Ďáblického háje leží několik zpola zatopených lůmků. Drobné vodní plochy jsou výjimečné výskytem velkého množství druhů živočichů a rostlin vázaných na vodní prostředí, z nichž mnohé jsou chráněné. V Ďáblických jezírkách se pravidelně vyskytují chránění obojživelníci - čolek velký a čolek obecný.

V okolí můžeme spatřit několik druhů vážek. Jezírka jsou také významnou lokalitou výskytu kosatce žlutého.

Kámen z Ládví byl i později oblíbenou surovinou. Příznivci megalitů dobře znají menhir Zkamenělý slouha, který stojí v nedalekých Dolních Chabrech a je také nejspíš z ládevského buližníku.

Několik metrů pod vrcholem skály na východním okraji vrchu Ládví, v nadmořské výšce 328 m stojí Ďáblická hvězdárna postavená v padesátých letech 20. století. Je přístupná a slouží jak k odborným pozorováním, tak široké veřejnosti, které nabízí bohatý program zahrnující nejen různé přednášky, ale také filmové večery a pozorování noční oblohy a Slunce.

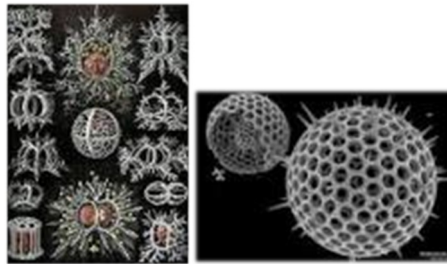
Z těch méně známých údajů jsme se mohli dozvědět, že Ládví je zřejmě až třetím nejvyšším bodem Prahy. Předčí ho známá Bílá Hora, 381 m n.m., ale zejména nevýrazný vrch Teleček mezi Sobínem a Chrášťany (399 m n. m.), který je tím nejvyšším bodem v Praze.

Na vrchu Ládví jsou četné stopy po lámání kamene-buližníku, ale v okolí se využívaly i další nerostné suroviny. V okolí byly těženy druhohorní pískovce, třetihorní slévárenské písky, zbytky staré vltavské terasy, a mocné sprašové pokryvy pleistocenního stáří a závěje vznikly na závětrné straně kopců, na svazích exponovaných k JV a V. Jde o klasické cihlářské suroviny.

Vzácností tu byly v třetihorních píscích nálezy vltavínů, jinak známých u nás z jižních Čech a západní Moravy.

V buližnících se vzácně nalézaly i mikroskopické velmi „pohledné“ organismy, tzv. radiolaria, jejichž schránky byly z SiO₂.

Na Ládví jsme mohli v jednom z lomů vidět i dávné ohlazy kamene z doby křídového moře. Toto místo je dnes chráněno jako přírodní památka.

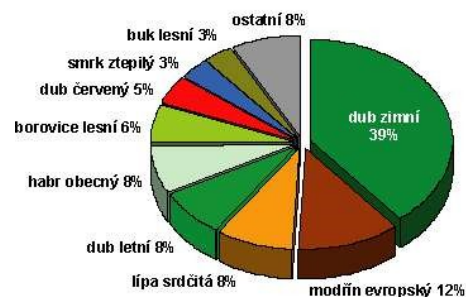

Když jsme mohli vidět současný les „Dáblický háj“, je třeba si uvědomit, že jeho skladba se za poslední desetiletí značně změnila. Ukazují to grafy:

Čimický a Dáblický háj - původní zastoupení dřevin

Čimický a Dáblický háj - zastoupení dřevin

A další z mnoha zajímavostí Ládví je okolní krajina, jak byla zachycena na starých mapách. Tato první pochází z konce 18. století. Tak by Ládví, s okolními obcemi Chabry, Bohnicemi, Čimicemi a Kobylisy mohl vidět třeba W. A. Mozart při svých cestách do Prahy. Pozoruhodné jsou tu drobné hvězdicovité symboly kolem vrchu „Ladwi“, při pravém okraji mapy. Jde o drobné skalky, možná již i tehdy těžené malými lůmkami.

Koncem první poloviny 19. století se krajina kolem Ládvi oproti předchozí dosti proměnila. Je tu již síť cest a silnice. Zalesnění vrchu zde nazvaného „Dablitz Berg“ je jiné oproti současnosti, především tím mohutným výběžkem lesa k severu, k Ďáblicím. Takto mohl procházet kolem Ládvi třeba Jan Neruda.

Karel Pošmourný

Na vycházku do Ládvi si pan RNDr. Karel Pošmourný připravil tolik zajímavých informací, že bychom se mohli toulat po Ďáblickém lese celé dny a pořád by bylo o čem povídat. Jak je napsáno v úvodu, že sluníčko nám na vycházku přálo, tak v tomto případě nám velmi nepřálo, neboť lilo jako z konve, ale přesto přišlo dost našich otužilých posluchačů. Nicméně ve hvězdárně jsme se ohřáli, usušili a vyslechli si, že hvězdárnu v roce 1955 až 1961 postavili nadšenci Astronomického kroužku z panelů, z kterých se stavělo blízké sídliště. Dokonce se podařilo získat i jeden z největších dalekohledů u nás, který byl původně určen pro Petřínskou rozhlednu. Zrovna se nehodil, tak byl uložen v depozitáři Národního technického muzea. Od roku 1969 byla hvězdárna v Ďáblicích předána hvězdárně Petřín a tím také získala i lepší vybavení např. v podobě nového moderního dalekohledu.

Ráda bych chtěla poděkovat panu doktoru Pošmournému, který věnoval této akci hodně ze svého času a i přes nepřízeň počasí se nám snažil předat co nejvíce informací o této lokalitě. Současně bych chtěla poděkovat i paní Ing. Evě Zbořilové a pí Ivě Musilové, které pro nás rovněž připravují skvělé vycházky po památkách Prahy a výlety za přírodními krásami v okolí Prahy.

Význam barev

Modrá barva

modrá znamená klid, důvěru, tradice, stálost přetrvávající na věky, matriarchát

Tmavě modrá – je barvou spolehlivosti, míru a celkově uklidňuje, zlepšuje schopnost se soustředit

Světle modrá - připomíná nekonečnost nebe, přináší inspiraci a dává nám pocit svobody, vyjasňuje duši i ducha

Modrá je barva vody a vzduchu, nekonečného průzračného nebe

Patří ke studeným barvám, symbolizuje moře, nebe, ale i konzervatismus a povinnosti. Přináší úspěch při jednání s úřady. Psychologové zjistili, že modrá je barvou klidu, uspokojení, souladu. Mají ji rádi lidé citliví, s bohatým vnitřním životem, hledající lásku a oddanost, romantikové - prostě oni tišší introverti. Symbolizuje něhu, věrnost, důvěru, oddanost a tradici. Dávají jí také přednost lidé, kteří touží po klidu: unavení, přepracovaní, i ti, co nemají rádi změny.

Světle modrá - připomíná nekonečnost nebe, přináší inspiraci a dává nám pocit svobody, vyjasňuje duši i ducha

Květiny

Modrá kytice dokáže uklidnit stresující atmosféru.

Drahokamy a krystaly

Tyrkys, achát s modrými žilkami, labradorit, lapis lazuli, safír

Zdroj: <http://vyznam-barev.najdise.cz/modra-barva>

ČETBA

Tip pro večery pod lampou

Čtyři dohody (Cesta k osobní svobodě), Don Miguel Ruiz

Zábavný koutek

Pamatujete si ještě na humoristický časopis „Dikobraz“, který vycházel za našich mladých let? Ráda jsem si dělala výpisky z knih a také z některých časopisů. Mezi těmi výpisky jsem našla také vtipné výroky, které byly v Dikobrazu ze dne 31. října 1963.

Kdyby tak věci mohly mluvit

- Křeslo: - Co já mohu dokázat, když si na mne zasedl i ředitel.
Kůl: - Výtržnosti? Já jsem zaražený, i když mám špičku.
Kamna: - Já znám lidi, kterým se také musí dávat všechno po lopatě.
Pneumatika: - Neříkejte o mně, že jsem ucházející.
Budík: - Co mne tlučete? Já si vstávání nevymyslel.
Sníh: - Ze mne si berte příklad. Mne vždycky něco napadne.
Sklenice: - I když jsem nalitá, chovám se slušně.

Toto je jen nepatrná ukázka. Mimochodem, koukla jsem na internet, kde jsem našla celé ročníky Dikobrazu, ale ten z roku 1963 tam nebyl.

OSMIMĚRKA

A	D	K	O	E	D	K	C	O	H
T	E	L	S	V	P	I	L	U	O
E	O	N	R	A	O	Ů	O	A	L
K	H	A	O	R	D	L	A	Ů	S
N	T	J	J	R	L	A	S	O	E
A	N	A	R	U	A	E	T	Ě	P
T	P	R	Z	B	H	L	L	M	D
C	U	K	R	O	A	L	Í	S	Ů
O	K	R	B	S	T	O	Í	O	M

ANKETA, AURA, CLO, CUKR,
DEO, DŮL, DŮM, EVA, KLAS,
KOLO, KRAJAN, LASO, LET,
LOUH, NORA, OCTAN, OKR,
OSM, PĚT, PODLAHA, PUK,
RUB, SALTO, SÍLA, SLOH,
SLOVO, STO, SŮL, VRATA

Kdo si hraje, nezlobí!

Návod na vylúštení kódovaného obrázku

Čísla na krajích označují počet souvisle zbarvených čtverečků. Pokud je čísel více, znamená to, že mezi nimi jsou mezery. Na začátku však nevíte, jak velké tyto mezery jsou.

Jak začít?

Začněte od řádků/sloupců, kde je uvedena 0. Znamená to, že v daném řádku/sloupcu nebude žádné vybarvené políčko, můžete si ho tedy proškrtnout (např. křížkem).

Pokračujte od největších čísel. Zvláště pokud je toto číslo v celém řádku/sloupci pouze jedno. Odpočítejte si pomyslný počet políček zleva a poté zprava. Tam, kde se vám budou políčka protínat, můžete bez obav začernit. Spočítejte si celkový počet políček v řádcích a sloupcích a hledejte políčka, která s jistotou musí být vybarvená. Uvidíte, že jakmile přijdete na techniku luštění, bude pro vás jednoduché vyplnit všechna políčka a zjistit, co se ukrývá v mřížce za obrázek. Své zkušenosti s luštěním nám můžete napsat na e-mailovou adresu, uvedenou na konci časopisu.

0 0 2 6 8 1 3 4 5 11 11 13 18 13 11 11 5 4 3 1 8 6 2 0 0

1 3 1 3 1

7 6 4 4 1 3 1 3 1 4 4 6 7

0																										
0																										
3																										
2																										
3																										
1																										
2																										
3																										
3																										
4																										
5																										
5																										
5																										
15																										
13																										
11																										
7																										
7																										
7																										
9																										
11																										
13																										
15																										
13																										
0																										

Uzávěrka pro příští číslo je 28.2.2015
Těšíme se na Vaše příspěvky – redakce Klubu posluchačů U3V FF UK
Příspěvky zasílejte na e-mail: ff-blogklub@seznam.cz
Příští číslo, pokud pošlete příspěvky, vyjde v březnu – předem děkujeme za spolupráci.

Praha dne 15.12.2014